

EU SOM GLOBAL PARTNER FÖR UTVECKLING

1. VAD RÖR DET SIG OM?

År 2000 enades FN:s då 189 medlemsstater om åtta mål som syftar till att utrota fattigdomen, främja mänsklig och social utveckling samt sörja för miljömässigt hållbar utveckling världen över. Dessa så kallade millennieutvecklingsmål förutsätter att utvecklingsländer och industriländer tar ett gemensamt ansvar.

Sedan dess har viss uppmuntrande utveckling skett. Mycket arbete kvarstår dock. Afrika söder om Sahara brottas alltjämt med stora svårigheter; regionen har den största andelen människor (mer än 40 %) med mindre än 1 US-dollar om dagen att leva på. Asien och Latinamerika uppvisar bättre resultat, men stora ojämlikheter kvarstår inom och mellan länderna. Om målen uppnås 2015 skulle enligt beräkningarna – i förhållande till 2005 – 73 miljoner människor i Afrika söder om Sahara ha fått bättre föda, och i södra Asien skulle 1,5 miljoner barns liv ha räddats.

EU har i sin egenskap av global partner med politiska och sociala värderingar intagit en ledande ställning när det gäller att stödja utvecklingsländernas ansträngningar för att uppnå millennieutvecklingsmålen, och vill nu betona hur viktigt det är att hela det internationella samfundet agerar.

2. VILKET SYFTE HAR MEDDELANDET?

Att inte uppnå millennieutvecklingsmålen skulle vara en katastrof för utvecklingsländerna, ett misslyckande för EU och ett möjligt hot mot stabiliteten i världen.

Utrotande av fattigdomen är emellertid inte något som en medlemsstat kan åstadkomma på egen hand. Utvecklingspolitik är ett område där samarbete mellan Europeiska kommissionen och EU-medlemsstaterna kan vara avgörande.

Meddelandet ger en ny systematisk översikt över EU:s gemensamma insatser till stöd för millennieutvecklingsmålen och omfattar rekommendationer för hur insatserna kan bli ökas och förbättras.

3. VILKA KONKRETA POLITISKA REKOMMENDATIONER GES I MEDDELANDET?

EU har hittills åstadkommit följande:

- **Främsta givare:** EU är världens främsta givare med ett offentligt utvecklingsbistånd på nästan 100 euro per invånare varje år (46 miljarder euro från medlemsstaterna och kommissionen tillsammans). Denna investeringsnivå har bidragit till att fattigdomen i världen har minskat överlag: andelen människor i utvecklingsregioner med mindre än 1 US-dollar om dagen att leva på minskade med 18 % mellan 1999 och 2004, andelen barn som anmäldes till grundläggande skolutbildning i de minst utvecklade länderna ökade

med 24 % mellan 1999 och 2005 och andelen stadsbefolkning i slumområden i södra Asien minskade med 27 % mellan 2001 och 2005.

- **Samarbete för utveckling:** EU-länderna och kommissionen har en gemensam vision och gemensamma mål och värderingar för utvecklingspolitiken sedan EU:s stats- och regeringschefer 2005 undertecknade **Europeiskt samförstånd om utveckling**. Några av målen är att halvera den extrema fattigdomen, se till att alla flickor och pojkar får tillgång till grundläggande skolutbildning och förbättra hälsostandarden i utvecklingsländerna till 2015.
- **Bättre bistånd:** Det rör sig inte bara om kvantitet, utan också om kvalitet. En rad reformer har genomförts för att förbättra biståndets effektivitet. Däribland kan nämnas EU:s uppförandekodex för arbetsfördelning, som antogs 2007 för att uppmuntra givarna till att samarbeta och undvika överlappning.
- **Mer konsekvent politik:** EU beslutade att särskilt uppmärksamma de effekter som dess politik för bl.a. handel, jordbruk, migration, forskning och miljö – för att bara nämna fem av de tolv områden som fastställts – har för utvecklingsländerna, och utarbetade i september 2007 en första rapport om konsekvent politik för utveckling.

Inför framtiden ger kommissionen följande rekommendationer:

- **Mer pengar.** EU bör fullgöra sina åtaganden och öka utvecklingsbiståndet till 0,56 % av bruttonationalinkomsten före utgången av 2010 och vidare till 0,7 % 2015. För att inte glömma de löften som gjorts och garantera att biståndet blir förutsägbart bör varje medlemsstat lägga fram en flerårig finansieringsplan där den gradvisa ökningen per år anges. Åtta medlemsstater redan har gjort detta.
- **Effektivare bistånd.** Kommissionen har funnit att de grundläggande principerna för biståndseffektivitet ännu inte respekteras. Man bör bygga vidare på de positiva erfarenheter som gjorts; exempelvis fastställde medlemsstaterna och kommissionen gemensamt sina fleråriga prioriteringar för bistånd till Sierra Leone, Somalia och Sydafrika.
- **Bättre konsekvens i EU:s politik.** Kommissionen föreslår t.ex. att utvecklingsländerna ska få hjälp att utnyttja de möjligheter till fattigdomsbekämpning som de växande marknaderna för biobränsle medför. Samtidigt kommer kommissionen noga att övervaka effekterna för tryggad livsmedelsförsörjning, tillgång till mark samt miljön. Ett annat exempel rör migration. Kommissionen fastställer en rad åtgärder som skulle kunna begränsa kompetensflykten från utvecklingsländerna inom särskilt viktiga sektorer som hälsa, utveckling och forskning. Kommissionen föreslår också att EU:s forskning på utvecklingsområdet ska samordnas bättre.
- **Aid for Trade.** Utvecklingsländerna kan dra fördel av den snabba globaliseringen genom handel. EU bör till 2010 avsätta 2 miljarder euro för "Aid for Trade"-projektet, med särskild inriktning på länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet.

4. VAD KOMMER ATT HÄNDA EFTER DET ATT MEDDELANDET HAR OFFENTLIGGJORTS?

Meddelandet har till syfte att lägga fram EU:s ståndpunkt och se till att medlemsstaterna samstämmt främjar en gemensam vision för ambitiösa resultat avseende utvecklingsmålen, biståndseffektivitet och utvecklingsfinansiering. Viktiga händelser är Europeiska rådets möte i juni, konferensen i Accra den 2–4 september, New York den 25 september samt konferensen i Doha den 29 november–1 december.

Med sju år kvar är budskapet för 2008 att millennieutvecklingsmålen ännu kan uppnås, men att det behövs större stöd från politiker och allmänheten för att detta ska kunna ske. Om

ingen utveckling sker kommer problem som migration, säkerhet och klimatförändringar att kvarstå.

EU kommer även fortsättningsvis att leda världens utvecklingsinsatser och kommer samtidigt att eftersträva att den ekonomiska bördan delas rättvist med andra industriländer och länder med tillväxtekonomi för att åstadkomma en rättvis globalisering.